

Lov og Evangelium

Nr. 7

SEPTEMBER 2009

45. årgang

Synet på Jesus

Av Ole Rolfsnes

En oppmerksom kristen vil se at det finnes mange forskjellige syn på Jesus. Det gjelder både det sanne og det falske. Disse motstridende meninger om Jesus har vært til helt siden han ble født, og de finnes fremdeles.

Falske oppfatninger om Jesus

Det falske synet på Jesus da han vandret her nede, kom til uttrykk på mange og ulike måter. Noen trodde at han var en konge som kom for å utfri dem fra romernes velde. Andre så ham

«Bergprekenen». Maleri av Carl Block 1877

*«Men dere –
salige er
deres øyne
fordi de ser;
og deres ører
fordi de
hører»
(Mat 13:16).*

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-
veien 13A, 3160 Stokke.
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se
Bankgiro: 3000 22 26193
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

som en stor velgjører med makt til å velsigne brødet og andre ting for dem. Igjen var det andre som så ham som en undergjører og som trodde på hans makt til å helbrede. De ti spedalske hadde tro for at Jesus kunne helbrede, men bare den ene vendte tilbake og fikk et annet syn på ham.

Det går an å oppleve mye uten å se hvem Jesus egentlig er. Bibelen forteller om noen som skal profetere i Jesu navn, drive ut onde ånder i hans navn og gjøre mange kraftige gjerninger ved det samme navnet, men de skal få til svar: Jeg kjenner dere ikke. De hadde altså en falsk oppfatning av Jesus midt i sine store opplevelser. Av dette skjønner vi at store opplevelser ikke er noen garanti for et sant syn på Jesus. Det finnes sikkert også mange i vår tid som har opplevd ekstraordinære ting, og som har tro på Jesu helbredende makt, uten at de har sett ham som frelser.

Judas hadde også en falsk forståelse av Jesus, for han trodde at det gikk an å være en Jesu disippel mens han samtidig levde i et bedrag. Han har sikkert mange likesinnede i dag. De lever i synd og trøster seg til Guds nåde, men må gå til det samme sted som Judas.

Leser du i Bibelen, vil du se at det er mange falske meninger om Jesus.

Et sant syn på Jesus

Nå vil vi si litt om det rette synet på Jesus. Etter mitt skjønn tenker de

fleste bare på det Jesus har *gjort*. Dét er ikke noe småtteri: Han har tatt bort synden ved sitt offer, gitt oss barnekår hos Gud og Ord og Sakrament. Her kunne vi regne opp i det uendelige alt det Jesus har gjort.

Men det er noe annet som er like nødvendig. Det er synet på hvem Jesus er. Rosenius bruker ofte navnet *stedfortreder* på Jesus, og det er et godt bevis på at han hadde et sant syn på hvem han er. Jesus er vår stedfortreder, vår yppersteprest, eller vår mellommann som ordnet vår sak med Gud. Å oppleve at Jesus er vår stedfortreder for Gud, og tro det nettopp slik jeg er, det er av aller største betydning i en kristens liv. Johannes hadde sett inn i dette da han skrev i sitt brev: «...slik som han (Jesus) er, slik er også vi i denne verden» (1Joh 4:17b). Like fullkommen i Guds øyne som det Jesus er, er også vi mens vi lever i denne verden. Dette er mye vanskeligere å

tro, enn å tro på det Jesus har gjort. Men for dem som tror det, har det en merkelig frigjørende makt.

Forventning om Jesu snarlige komme

Så litt om de første kristnes syn og forventning om Jesu komme for å hente sine hjem. De ventet Jesu gjenkomst i sin levetid, og forkynte det også. Skal tro om det finnes mange i dag som har denne lengsel? Mange ting taler for at Jesu komme i skyene ikke er så langt borte, og likevel er forventningen liten. Hvordan kan vi få mer av den? Jeg tror vi får det ved å lese og høre det Skriften lærer om Jesus, om det som venter oss hjemme i himmelen, og det den sier om tegnene for hans snarlige komme.

Den som ikke leser Skriften, og heller ikke ser etter tegnene for hans gjenkomst, beviser at han mangler troen på at han snart kommer. →

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, sept. 2009

Synet på Jesus. Av Ole Rolfsnes	side 1
Møteoversikt.	side 4
Steiner for brød. Av Ingar Gangås	side 6
Bring Guds ord ut til folket! Årsmøtereftrat	side 5
Bøn og takkseiing. Av Dag Rune Lid	side 7
Gud ser alt. Barnestykke av Johannes Thorvaldsen	side 10
Jesus – vår helliggjørelse. Av Nils Skjælaaen	side 11
Mens vi venter på Jesu gjenkomst (VI). Av Per Bergene Holm.....	side 15
Det var annerledes før. Av Ingar Gangås	side 17
Er du blant de redde? Av Hans Edvard Wisløff	side 20

Møteoversikt

September

1.-6.	Møteuke Bangsund	Steinar Kvalvik og Karl Notøy
6.	Årnes	
8.-13.	Møteuke Svarstad	Ingar Gangås (tirs-tors) Lars Fossdal (fre-søn)
11.-13.	Bibelhelg Nærbø	Ingar Gangås
13.	Sannidal 15.00	André Heian og Reidar Heian
15.-20.	Møteuke Mosvik	Martin Fjære
17.-20.	Skoletur til Gyland	Lars Fossdal og Marcus Söderberg
	Torsdag: Fossdal 19.30	
	Fredag: Gyland 19.30	
	Søndag: Skjæveland 11.00	
19.-20.	Askim	Per Bergene Holm
25.-27.	Bibelhelg Solgrý	Kristian Fagerli og Lars Fossdal

Oktober

1.	Hauka 19.30	Ingar Gangås
2.	Budalen 19.30	Ingar Gangås
3.	Soknedal, Sanitetsstua 19.30	Ingar Gangås
4.	Soknedal, Misjonshuset 11.00	Ingar Gangås
9.-11.	Bibelhelg Langli	Gunnar Soppeland (gjestetaler)
11.	Sannidal 15.00	Asbjørn Fossli og Gunnar Fossli
17.-18.	Askim	Lars Fossdal
20.-25.	Møteuke Snillfjord	Ingar Gangås
	Krokstadøra (tirs-ons)	
	Fenes (tors-søn)	
20.-25.	Møteuke Østre Kvelde	Erik Trans (gjestetaler)
21.-25.	Møteuke Varhaug	Sigbjørn Agnalt
29.-1/11	Byske, Sverige	Martin Fjære
30.-1/11	Bibelhelg Mosvik (19.00/søn 11.00)	Steinar Kvalvik

For min egen del må jeg si at jeg aldri har opplevd større forventning enn nå. Selv om jeg kan tenke meg å leve når Jesus kommer igjen, er det i alle fall sikkert for min del at det ikke blir lenge før jeg skal møte ham, for

jeg lever jo i støvets år. Men jeg er viss på at han kommer snart, og denne lengsel har en merkelig evne til å løse alle jordiske bånd.

*Fra «Lov og Evangelium» nr. 4, 1975
Bearbeidelse og undertitler ved I.G.*

Bring Guds ord ut til folket

Referat fra årsmøtet i NLL 2009

Sommerskole og årsmøte ble holdt på Bibelskolen på Fossnes 9.-12. juli. Rundt 130 deltagere fra hele Sør-Norge var samlet. På årsmøtet var det ca. 40 som brukte stemmeretten sin.

Andakt

Reidar Heian åpnet med andakt. Han leste fra Ordspråkene 10:20-25: «Den rettferdiges tunge er som fineste sølv. De ugudeliges hjerte er ingen ting verd. Den rettferdiges lepper gir næring til mange, men dårer dør, fordi de er uten forstand. Det er Herrens velsignelse som gjør rik, og eget strev legger ikke noe til. Det er en lyst for dåren å gjøre skamløse gjerninger, men visdom er en glede for den forstandige mann. Det som den ugudelige er redd for, det skal komme over ham. Men de rettferdiges ønsker skal Gud oppfylle. Når en storm farer fram, er den ugudelige ikke mer. Men den rettferdige har en evig grunnvoll».

Ragnar Opstad bar fram minneord om de døde siden sist årsmøte og som har hatt tilknytning til NLL: Johannes Straumstein, Gunnar Treidene, Olav Treidene og Hans Langsrud.

Årsmeldinger

Karl Bø ledet årsmøtet. Årsmeldingen fra Landsstyret ble lest av Dag Rune Lid. Det viktigste for oss er at Guds ord blir sådd og tatt i mot av hjertene. Uten maten fra himmelen er det umulig å leve et liv i Guds rike.

Takk til alle som har vært med å bringe himmelmaten, Guds ord, ut til folket! Også Bibelskolen på Fossnes er med på å gi elevene denne livsnødvendige føden. Ordet blir også formidlet gjennom bladet «Lov og Evangelium». Det blir sendt gratis til alle som ønsker det.

Bibelskolen

Årsmeldingen fra Bibelskolen på Fossnes og for ytre misjonsarbeidet i Moldova ble lest av Per Bergene Holm. Bibelskolen har hatt 15 elever jevnt over gjennom skoleåret, flest i høst. Fossnes er inne i en byggeperiode. Det installeres flisfyringsanlegg og møtesalen utvides. Målet er at det skal spares utgifter til fyring og at møterommet skal bli større og luftigere.

Moldova

Når det gjelder arbeidet i Moldova, preges det av fengslingen av Boris, sønnen til Natalia og Vladimir Moser (pastor). Situasjonen er vanskelig og ser svært fastlåst ut. Gledelig når det gjelder arbeidet i Moldova, er at Ida og Marcus Söderberg har sagt seg villige til å reise dit som misjonærer når situasjonen legger seg til rette for det. De var elever ved Bibelskolen på Fossnes siste året. NLL støtter arbeidet i Moldova med ca. kr 100 000 i året, og har sendt besøk dit ca. fire ganger hvert år. →

Steiner for brød

Sommeren er over. Høsten er kommet. Det gir anledning til noen refleksjoner.

For det første minner det oss om innhøstningen i Guds rike, og at arbeiderne er få. Det gjelder å be høstens Herre at han må *drive* arbeidere ut til sin høst.

For det andre må vi ikke glemme å nytte tiden mens vi har den. Natten kommer da ingen kan arbeide, sier Jesus. Snart kommer han igjen. Det vil skje brått og uventet. Er du rede til å møte din Gud?

For det tredje vil jeg minne om nødvendigheten av å spise sitt åndelige brød. Uten mat og drikke kan du ikke leve lenge. Hvor lenge har du tenkt å klare deg på sultegrensen uten å ta til deg livets brød? Du ser ikke lenger behovet for å lese og høre Guds ord, og snart ebber det

åndelige livet ut. Du kan til slutt bli så avkrefteat at du ikke lenger kan fordøye maten.

«Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg» (1Kong 19:7).

Sist, men ikke minst, vil jeg advare mot de sprukne brønner. Du forer deg vel ikke med gift? Vi gir vel ikke den oppvoksende slekt steiner for brød?

Det har vært mange ulike steiner, konserter og arrangementer i sommer. Men hvor får vi høre Guds ord til vekkelse, gjenfødelse og helliggjørelse, med kall til å vie sitt liv til en livslang tjeneste for den levende Gud? «For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann» (Jer 2:13).
Ingar Gangås

Regnskapene for NLL, Bibelskolen på Fossnes og Bibelskolen på Fossnes Eiendom ble lagt fram og godkjent.

Valg

Til Landsstyret sto Dag Rune Lid og Reidar Heian på valg. De ble begge gjenvalgt. Etter at styret konstituerte seg, består styret av: Formann Dag Rune Lid, nestformann Karl Bø, og styremedlemmene Sigbjørn Agnalt, Ingar Gangås og Reidar Heian. Som varamedlemmer til styret ble valgt:

1. John Flaten, 2. Atle Barkve og 3. Magne Ekanger. Revisorer til hovedkassen, John Flaten og Magne Ekanger, ble gjenvalgt. Til valgmennda for 2009 – 2012 ble Martin Fjære valgt.

Sommerskolen på Fossnes ble en fin blanding av folk i alle aldre. Det var mange unge, og alle aldersgrupper var felles om samlingene. Måtte Ordet som ble sådd finne den gode jord og gi mange, ja hundre foll.

Magne Ekanger, referent

Bøn og takkseiing

Av Dag Rune Lid

Paulus skriv til filipparane og seier: «Gjer dykk inga sut for noko, men lat i alle ting bøneemna dykkar koma fram for Gud i påkalling og bøn med takkseiing» (Fil 4:6).

Korleis er det i ditt og mitt liv? Er det ikkje slik at me kjenner sut for mange ting? Jesus ville ikkje at hans born skulle gå nedtrykte med dei mange suter. Då er det lett at mismotet får rom – det er ikkje frå Herren.

Sei alle ting til Jesus

Derfor er det òg at Mathilde Wiel-Öjerholm syng (Sb 586):

*Si allting til Jesus,
han kjenner deg så vel,
han vet hva som engster
og trykker tungt din sjel.*

Du får seie alle ting til Jesus.

Kva var det Paulus minna filipparane på? Han skreiv: «La i alle ting dykkar bøneemner kome fram for Gud». Alle ting står det. Me har lett for å tenkje berre på dei store ting for land og folk, om vekking i bygd og by. Det er viktig, og det skal me minne Herren om. Men Herren vil at hans folk skal få dele *alle* ting med han.

Det er slik songaren syng vidare:

*Den ringeste småting
som kommer i din vei,
å, si det til Jesus,
så vil han hjelpe deg!
Nei, intet er for lite
din Frelser å betro.
Å, si det kun til Jesus,
så får ditt hjerte ro!*

Når du ikkje finn noko du har mista heime i huset, når du skal handle og ikkje finn parkering til bilen, når det er vanskelege ting på jobben – då skal du får sukke til Herren. Det står ikkje noko unntak her – alle ting, står det. Då meiner Gud alle ting. Kvar minste småting kan du få leggje fram for han. For han vil at me skal vere avhengige av han. Han vil vere vårt alt i alle ting! Han vil at me skal vere heilt avhengige av han både når det gjeld frelse og vårt daglege liv.

Det var for nokre år sidan. Eg plundra med ein slik liten trimmar til å ta kantane på plenen med. Eg hadde streva lenge med det, og eg sat litt oppgitt på hagestolen og visste ikkje heilt kva eg skulle gjere. Då var det brått ein setning frå ei songstrofa som slo ned i sinnet: «*Når jeg har tenkt meg trett til døden, si så hva du har tenkt, O Gud*». Det tala konkret i situasjonen eg var i. Strofa står i ein kjend song: →

www.josafat.no

*Lær meg å kjenne dine tanker
og øves i å tenke dem!
Og når i angst mitt hjerte banker,
da må du kalle motet frem!
Når jeg har tenkt meg trett til døden,
si så hva du har tenkt, o Gud!
Da kan jeg se at morgenrøden
bak tvil og vånde veller ut.*

Plutseleg såg eg det. Herren ville at eg skulle få snakka med han om dette òg. Det hadde likesom ikkje vore i min tanke. Det var for lite å bry Herren med. Men han ville lære meg noko gjennom dette. Så fekk eg leggje saka fram for han, og plutseleg glei delane på plass og eg fekk det til å fungere. Nokre englar var nok der og hjelpte til, og så var det han som fekk æra.

Når det er stengt

Du seier kanskje: – Eg har bedt år etter år, gjennom eit langt liv for mine, men dei er enno ikkje frelste. Det ser heilt umogleg ut. Då er det ikkje lett å tru Guds ord og lovnader, men likevel har Herren aldri svikta. Han svarar på bønna, men ikkje alltid slik me tenkjer. Men han svarar – i si tid.

Fleire stader i Bibelen står det: «I den tid eg fann det rett, bønnehørde eg deg» (2Kor 6:2). Herren bestemmer sjølv når han vil svare, men han svarar alltid, for elles måtte han bryte sine eigne lovnader til sine. Det har enno aldri skjedd!

Det var ein eldre forkynnar, eg trur han hadde ti born. Men ingen var frelste, og det var nokon som pirka bort i han for dette. Då sa han: – Dei er

frelste i trua! Kva skjedde? Forkynnaren døydde, og ingen var frelst. Men seinare vart alle borna frelste. Kvifor? I Jesus namn hadde han gått til Gud med bønna si.

Det er slik songaren syng:

*Det er svar underveis,
engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!*

Når Gud grip inn

For mange år sidan hadde eg kontakt med ei misjonskvinne. Ho var snart pensjonist. Ein dag kunne ho fortelje at ho hadde fått ein vondarta svulst i magen. Likevel kunne eg høyre henne nynne på songen: «*Jeg er i Herrens hender...*».

Så gjekk det ei tid. Ho blei innlagt på sjukehus for operasjon. Ho var der ei heil veke, men dei kunne ikkje finna att nokon svulst.

Kva hadde hendt? Ho fortalde det sjølv: Då ho fekk beskjeden om at ho var sjuk, gjorde ho det som står i Jakob 5:13: «Lid nokon av dykk vondt? Lat han be! Er nokon glad til sinns? Lat han lovsyngja! Er nokon av dykk sjuk? Lat han kalla til seg dei eldste i kyrkje-lyden, og dei skal be for han og salva han med olje i Herrens namn. Og trusbønna skal hjelpa den sjuke, og Herren skal reisa han opp, og har han gjort synder, skal han få dei tilgjevne».

Ho gjorde slik Bibelen sa, og ho fekk lagt mange år til si livslengd. Eg har fått kort frå ho seinare. No er ho

Økonomien

Under årsmøtet (referat side 5) ble det orientert om nytt flisfyringsanlegg for Bibelskolen på Fossnes, med påbygg av sokkeletasje for lagring av maskiner og utstyr, en sanitæravdeling for dem som bor i telt eller campingvogn under stevnene, og med en utvidelse av møtesalen i etasjen over.

På grunn av disse investeringene har bibelskolen tatt opp lån av misjonen. Kassen er tom, og det ble vurdert om oppføringen av første etasje skal vente et år, da økonomien både ved bibelskolen og i misjonen ellers, er anstrengt.

Selve driften av bibelskolen går omtrent i balanse, men de mange investeringsbehov, i tillegg til renovering av den store bygningsmassen, har ført til at misjonen har vært nødt til å overføre betydelige summer til bibelskolen de siste årene. Vi må nok regne med at statsstøtten til skolen vil falle bort etter hvert. Målsettingen må være at skolen kan drives videre uten tilførsel av kapital utenfra.

Misjonens kontonummer er: 3000 22 26193, mens bibelskolen har kontonummer: 3000 16 68516.

Sekr.

vel gjerne passert Anna Fanuelsdotter (84) sin alder, men ho er framleis like aktiv i bønekampen for land og folk.

Gå til Jesus

Me tenkjer gjerne at me må vere dødsjuke før me vågar å gjere det ho gjorde. Før var det vanleg at forkynnarane hadde med seg ei lita flaske med olivenolje, og predikanten var heimom ein tur til dei i forsamlinga som bad om det.

Det var gjerne ei hofte, ein fot, ein arm – og dei fekk gjere slik det står i Jakob 5. Nokon gonger vart dei heilt friske, andre gonger vart dei ikkje det – men likevel gav stunda med Bibel og

bøn styrke og mot til den lidande. Eg trur me har tapt nokre av Herren sine velsigingar i dag når mange truande berre søker legar og sjukehus. Me er vortne så uavhengige av Gud òg på dette feltet.

Om det på mange vis ser mørkt ut i dag, la oss som truande minna kvarandre om å lita på Herren. For det mennesket går det mot utløyning. Dess mørkare det er, dess nærmare er det før morgonen gryr. Inn i mørket og nauda har me den nåde at me kan folde våre hender og be i Jesu namn. Han høyrer kvart minste bønensukk.

*Siste del i serien om
«Bøn i Jesu namn»*

Gud ser alt

Barnestykke av Johannes Thorvaldsen

En misjonslege jeg kjenner, har fortalt meg fra misjonsmarken i Kina: Hedningene var til å begynne med redde for å bli røntgenfotografert. Dere vet vel hva det er å bli røntgenfotografert? Ja, det er å bli fotografert innvendig, inne i brystet for eksempel.

Vet dere hva hedningene trodde når doktoren kikket inn i det apparatet? Jo, de trodde at han kunne se alle de stygge syndene deres der inne i hjertet.

Tror dere han kunne det? Nei da, det kunne han ikke. Men i dag skal vi høre et bibelvers om en som kan se

like inn i hjertet vårt med bare øynene. Han behøver ikke noe apparat. Hvem er han, tror dere? Jovisst, det er Gud.

Hør nå verset fra Hebreerbrevet 4:13:

«Og ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger nakent og bart for hans øyne som vi skal stå til regnskap for». Tenk at Gud kan se alt der inne i hjertet ditt, du.

Kan Gud virkelig se tankene der inne? Ja, han ser det du tenker, det du ønsker, og det du gjemmer på, og alle ting.

Slik er det. Gud ser alt. Derfor kan vi ikke si at ingen vet det når vi har gjort noe galt. (...)

Men det er noe jeg særlig vil minne dere om i dag. Kanskje dere synes det er rart med det samme. Jo, det er det at det er bare godt at Gud ser det vonde i hjertet.

Er det bra? Jo visst er det bra. Tenk deg om du var syk og legen kom til deg, men han kunne ikke finne ut av sykdommen. Kunne han hjelpe deg da? Nei visst.

Slik er det med Gud også. Hvis han ikke kunne se der inne i hjertet, kunne han ikke hjelpe oss heller.

Men nå ser han og vet han om alt. Derfor kan han hjelpe oss med alt. La oss huske det i dag.

*Fra barneandaktsboken
«La de små barn komme»,
Lunde forlag, 1991*

Vi minner om...

stevnet på *Solgry Ungdoms- og Misjonssenter i Sveio*,
25.-27. september.

Talere:

Kristian Fagerli og Lars Fossdal.

Sang av Per Brattgjerd m.fl.

Møter fredag kl. 20, lørdag kl. 10,
11.30, 17 og 20, og søndag kl. 10.30.

Unge og eldre: Hjertelig velkomne!

Påmelding:

John Flaten, tlf. 69 88 32 95 /

916 36 401, e-mail:

john.flaten@broadpark.no

Jesus – vår helliggjørelse

Av Nils Skjælaaen

«Han som for oss er blitt (...) helliggjørelse fra Gud.» 1Kor 1:30

«Å, om jeg bare kunde tro mer!» lyder det en i møte fra gammel og ung, fra den vantro student og den tvilende mor. Alle strever de med å få sin tro til å vokse. Alle kommer de til det resultat at de liten eller ingen tro har.

Hvor velsignet er det ikke å få se inn i en uforanderlig trofasthet. Og som en blir opptatt med den evig trofaste Frelser, kommer ens egen tro med alle dens skygger av styrke, ekt-het og størrelse, fullstendig i bakgrunnen. En er glad over å finne at det, tross alt allikevel er et sted hvor en kan ty hen med all sin vantro og tvil, med sin lille og skrøpelige tro. En har fått se at det ikke er vi som med vår tro skal klare de vanskelige tider og de store problemer. Nei, Gud være lovet at han selv, den allmektige, trofaste Frelser vil greie alt, selv det som synes umulig, fordi han alltid forblir trofast, selv når vi er troløse.

Og når det endelig har gått opp for våre hjerter at vårt daglige livs sikkerhet og utkomme har sin grunn i hans trofasthet og allmakt og ikke i vår tro, skal vi også få oppleve at han skjenker oss det mål av tro vi trenger!

Der innenfor forhenget finner vi også vårt *håp* fast forankret. Det er ikke et skiftende håp som er knyttet til

jorden og som veksler med livets skiftende forhold likesom skyenes vandring. Nei, der bak skyene, bak det revnede forheng, har vi en stedfortreder vi en dag skal se ansikt til ansikt, som vi skal kjenne fullt ut og bli lik!

For et håp!

I storm og i stille, i fred og i krig, i motgang og i medgang er det like urokkelig: Jesus, vårt levende håp!

Og når vi har dette håp lysende klart for øyet skal også vår daglige vandring få noe av evighetens lysskjær over seg. «Løft deres hoder», dagen nærmer seg da håpet skal opphøre å være håp, og vi skal se ham som han er.

Men nå blir de stående disse tre: tro, håp og kjærlighet og størst blant dem er kjærligheten.

Og hva er kjærligheten uten Guds kjærlighet? Og hvor er Guds kjærlighet åpenbart uten i Kristus som elsket oss og ga seg selv for oss?

Men hva skal så vi si, med våre kalde, harde hjerter? Vi som har prøvd å etterkomme ropet fra alle kristelige hold. Mer kjærlighet til Gud og nes-ten! Mer kjærlighet til misjonsarbeidet hjemme og ute, til frelste og ufrelste, til bibellesning og bønn, til å gi og ofre! Ja, mer kjærlighet ropes det fra alle kanter; og med oppriktighet anstrenger den stakkars troende sjel seg for å få sitt hjerte til å elske. – →

Lykkes det?

Å nei, det mangler nok meget på det, kommer det nedslående svar.

Hvorfor i det hele tatt prøve på å skape noe i våre hjerter som vi allikevel ikke formår? La oss slutte med å betrakte våre hjerter som er bedrageriske fremfor alle ting, og la oss isteden betrakte ham som har lidt slik en motsigelse av syndere, ham, som ble en forbannelse for oss, som elsker oss og har frelst oss fra våre synder med sitt blod, som elsket oss først og ga sitt liv for oss, ja, la oss gi akt på ham, kjærligheten selv.

Og så sant vi *vedholdende* betrakter ham i hans evige, altovervinnende kjærlighet til oss mens vi ennå var fiender, skal vi oppleve at det til slutt også smelter noe der inne hvor det tross all kamp og alle anstrengelser, har vært så kaldt og øde.

Kristi egen tvingende kjærlighet gjenfødes da i våre hjerter! Han selv i sin egen mektige kjærlighet holder inntog der inne, og da blir det i sannhet forandring!

Det som før var umulig, formår nå Kristi kjærlighet. Den samme Jesu medynk og omsorg vises nå til og med den dypest falne. Drukkenbolten møter her en kjærlig hånd, den harde og bitre møter en vedholdende og

uforanderlig kjærlighet og den ufordragelige, en mildhet han aldri ventet.

Det er skjedd en forandring i hjertet. Det lengter nå alltid etter å lese mer i boken som forteller om den elskede. Det elsker å tale med og høre røsten av ham som nå eier alle hjertets dypeste følelser. Det er nå et hjerte som i sin kjærlighet tar i favn den elskelige som den motbydelige, den høye som den lave, den kjente som den fremmede, enten det er i Norge eller i Kina, ja hvem og hvor det enn måtte være. Og hvorfor?

Det er Kristi egen kjærlighet!

Men ennå er det noen som likesom står tilbake og venter. «Hvorfor skal jeg aldri få svar på det som har brent i mitt hjerte så lenge? Jeg ville gjerne bli ren, fullkommen og eie helliggjørelsen uten hvilken ingen skal se Herren»!

Å, hvor mange det er som har kjempet og grått her. Hvor mangt et sukk og mang en bønn har ikke steget opp nesten i fortvilelse nettopp av denne grunn. Fordervelsens avgrunn er blitt åpenbart og fordømmelsens ubønnhørlige hånd har knuget selv den ærligste troende sjel til jorden i gråt.

Det er godt at vi ikke kjenner til all fortvilelse som ligger gjemt bak helliggjørelsens brennende spørsmål og de mange falske svar!

La meg få si det med en gang: Jeg skal ikke her forsøke på å forklare det hebraiske eller greske ords betydning, heller ikke vil jeg begynne med en teologisk redegjørelse over emnet: helliggjørelse; men stille vil jeg få

«Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt.»

2Kor 5:17

peke på det Guds lam som bar verdens synd; han som fra Gud også er blitt oss helliggjørelse.

Du har lenge forsøkt å helliggjøre, eller rettere sagt bedt Gud om å helliggjøre det kjød i hvilket det ikke bor og heller ikke *kan* bo noe godt. Det kjød som ble unnfanget i synd kan aldri bli fullkomment. Det er som et råttent materiale. Når en prøver å gjøre noe ut av det, går det i stykker, slik at jo mer en arbeider på det, desto mer umulig blir det å få noe ut av det. – Dette sier Gud oss i sitt ord: Guds vilje, loven, er blitt maktesløs, på grunn av kjødet. – Derfor har Gud *forkastet* dette råtne materiale, og «det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet, for at lovens rettferdighet skulle bli oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden» (Rom 8:3-4).

Kjære troende venn, hva du enn måtte kalle deg: Strev ikke lenger med deg selv og din fullkommenhet; men få heller dine øyne og tanker festet på Jesus, i hvem alt godt, ja, i hvem hele Guds fylde bor!

Jesus er vår helliggjørelse!

Trenger du mer?

Og her møter vi vel kanskje Frelseren mer strålende, mer vidunderlig enn noensinne før. Hele Guds hellighet, hele Guds fylde er samlet i ham, og åpenbart i ham, og det er så stort at det svimler for tanken: han er vår eiendom! Ja, tenk: Alt har vi – i *ham!*

«Se, jeg gjør noe nytt! Nå skal det spire fram. Skal dere ikke kjenne det? Ja, jeg vil gjøre vei i ørkenen, strømmer i ødemarken. (...) Det folket jeg har dannet meg, skal forkynde min pris.» Jes 43:19+21

Er det ikke merkelig at vi i det hele tatt har forsøkt eller begjært å få noen helliggjørelse i oss *selv*, når vi i *ham* har hele Guds fylde, både helliggjørelse og herliggjørelse?

Måtte vi derfor med Paulus, ønske alltid å finnes i ham, for som sagt: Han, Jesus, er den eneste hellige, den eneste fullkomne, og utenom ham finnes det ingen hellighet, ingen fullkommenhet før dagen han åpenbares og vi får se ham som han er og derfor skal bli ham like; ja, da – da skal vi også bli fullkomne i ordets fulle betydning! Da skal vi stå herliggjort for Lammets trone, ikledd evig uforgjengelig! – Å herlige dag!

Men inntil den dagen kommer, formaner Guds ord oss til å vokse i nåde og kjennskap til ham. Det formaner oss til å la ham i sin hellighet få vinne mer og mer skikkelse i oss! At vi skal ikle oss det nye menneske – som jo er Kristus – for at det gamle (jeg-et) kan avlegges! Han vokse – vi avta!

Måtte disse sannheter få brenne seg inn i våre hjerter, så Frelseren mer og mer kan få åpenbare sin hellighet i våre liv!

*Fra «Helliggjørelsens hemmelighet»,
Lunde forlag, 1933*

Møteopptak på CD og MP3

Kursuke på Fossnes, november 2008

☐	2317	Per Bergene Holm	Romerbrevet 4:6-9
☐	2318	Sigbjørn Agnalt	Matteus 7:13-23
☐	2319	Sigbjørn Agnalt	Matteus 7:24-29
☐	2320	Sigbjørn Agnalt	Matteus 12:1-14
☐	2321	Sigbjørn Agnalt	Matteus 12:15-21
☐	2322	Gunnar Nilsson	Lukas 10:38-42
☐	2323	Gunnar Nilsson	I Kongebok 17:1-7. Elias (I)
☐	2324	Gunnar Nilsson	I Kongebok 17:7 ff. Elias (II)
☐	2325	Sigbjørn Agnalt	Matteus 12:21-29
☐	2326	Gunnar Nilsson	I Kongebok 18. Elias (III)
☐	2327	Gunnar Nilsson	I Kongebok 19. Elias (IV)
☐	2328	Gunnar Nilsson	I Mosebok 3:1-15
☐	2329	Gunnar Nilsson	I Kongebok 19. Elias (V)
☐	2330	Gunnar Nilsson	2 Kongebok 2. Elias (VI)
☐	2331	Ingar Gangås	Johannes 8:30-39
☐	2332	Ingar Gangås	Matteus 4:13-22
☐	2333	Lars Fossdal	Johannes 3:19
☐	2334	Gunnar Nilsson	Matteus 18:1-6
☐	2335	Lars Fossdal	Obadja 1:21

Nyttårsleir på Fossnes, 2008/2009

☐	2336	Per Bergene Holm	Sefanja 1:1-18
☐	2337	Asbjørn Fossli	Lukas 15:1-7
☐	2338	Per Bergene Holm	Sefanja 2:1-15
☐	2339	Erik Asdahl	Matteus 26:36-44
☐	2340	Lars Fossdal	I. Timoteus brev 6:16
☐	2341	Per Bergene Holm	Sefanja 3:1-20
☐	2342	Lars Fossdal	Matteus 13:24-30;36-42
☐	2343	Erik Asdahl	Matteus 5:13
☐	2344	Lars Fossdal	Lukas 2:21

Bibelhelg på Fossnes, februar 2009

☐	2345	Karl Riis	Hebreerbrevet 11:8-11
☐	2346	Karl Riis	Hebreerbrevet 3:13 (I)
☐	2347	Karl Riis	Hebreerbrevet 3:13 (II)
☐	2348	Karl Riis	Romerbrevet 4:13-16
☐	2349	Karl Riis	Hebreerbrevet 11:17
☐	2350	Karl Riis	Lukas 18:9-14

Bestilling: Daniel Teigen, Furuhaugen 15, 5600 Norheimsund. Mobil 928 42 060.

Epostadr.: daniel_teigen@hotmail.com

Priser: CD kr. 50 (3 stk. eller flere kr. 40). MP3 kr. 50 (alle taler pr. stevne).

Porto kommer i tillegg. Opplys om du skal ha CD eller MP3.

Mens vi venter på Jesu gjenkomst (VI)

Av Per Bergene Holm

2Tes 2:13-3:18

Nå på slutten av brevet vender apostelen seg igjen til de troende i Tessalonika.

Men for dere, brødre, som er elsket av Herren, – for dere skylder vi alltid å takke Gud, fordi han fra begynnelsen har utvalgt dere til frelse, ved Åndens helliggjørelse og ved tro på sannheten.

Igjen møter vi apostelens forvisning om de troendes utvelgelse, og det begrunner han i den inngang Guds ord har hatt i deres hjerter. Dette viser seg i Åndens helliggjørelse – at de mer og mer har blitt utskilt fra verden og innviet til Gud – og deres levende og virksomme tro på sannheten, det vil si tro på Guds ord, evangeliet. Legg merke til hvordan både utvelgelsen og villfarelsen har sin grunn i forholdet til sannheten. Det er det store skillet: kjærligheten til sannheten.

Til dette kalte han dere ved vårt evangelium, for at dere skal vinne vår Herre Jesu Kristi herlighet.

Utvelgelsen virkeliggjøres gjennom evangeliets kall. Evangeliet er som en innbydelse – til ikke noe mindre enn å få del i Jesu Kristi herlighet. Der hvor denne innbydelse får inngang og tas i mot med takk og glede, der virkeliggjøres utvelgelsen.

Stå derfor støtt, brødre, og hold fast på den lære dere er blitt opplært i, enten ved tale eller ved brev fra oss.

Legg merke til dobbelheten i Guds ords tale om vår utvelgelse og frelse. På den ene siden understrekes det at Gud har utvalgt oss fra begynnelsen. Det var han som sendte Guds ord i vår vei og åpnet våre hjerter for evangeliet, som skapte tro og tillit, og ved sin Ånd har helliggjort oss og dratt oss inn til seg.

Men samtidig taler Skriften alvorlig til oss om å stå støtt og holde fast. Selv om Gud alene er den som skaper tro og holder oss oppe ved sin makt, er det ikke likegyldig hvordan vi forholder oss. Vi har stadig en tilbøyelighet til å vende oss hit og dit. Engang frelst er ikke alltid frelst. Det er lett at vårt hjerte mister sin glede i evangeliet og vender seg til noe annet. Derfor formaner Skriften oss igjen og igjen til å holde fast på det vi har, til å bli i det vi har lært, til å stå støtt og holde fast på det ord vi har hørt. Det er ikke noe nytt vi trenger, men å bli fornyet i troskapen mot det vi har mottatt og hørt.

Men han selv, vår Herre Jesus Kristus og Gud, vår Far, han som elsket oss og gav oss en evig trøst og et godt håp i nåde, må han trøste deres hjerter og styrke dere i all god gjerning og tale!

→

Formaningen til å stå støtt og holde fast på evangeliet, følges av en bønn om at Gud må trøste våre hjerter og styrke oss. Her ser vi den dype sammenhengen mellom vårt ansvar og Guds gjerning i vår utvelgelse og helliggjørelse. Når vi formaneres til å holde fast, er det ikke noe vi er i stand til av oss selv, men bare gjennom Guds egen gjerning i og gjennom sitt Ord og ved sin Ånd (Fil 2:12-13). Vi kommer bare til å stå fast i evangeliet, dersom Gud ved det samme ord får trøste oss og gi oss hvile og glede. Hvis ikke kommer vi til å vende oss hit og dit.

Trøsten i evangeliet og gleden i Herren, er også styrken i kristenlivet. Det er ikke trussel og tvang som virker helliggjørelse, men trøsten i evangeliet, gleden over frelsen. Hjertet styrkes ved nåden.

Loviskhet og trellesinn skaper aldri et hjerte som med glede og lyst gjør det gode. Nei, der er det sukk og stønn og klage og uvilje mot Gud og alt godt som råder. Men der hvor hjertet er fritt og glad fordi det eier syndenes forlatelse uforskyldt og for intet, for Jesu skyld, der skapes det en trang til alt godt, til å leve for Jesus som har elsket en og gitt seg selv for en. Ikke for å fortjene noe, men av takk og glede.

Når apostelen taler om all god gjerning og tale, tenker han ikke i første rekke på spesielle kristelige gjerninger, men på den kristne ferd i hverdagslivet, i sannhet og rettferdighet, kjærlighet og godhet.

Til slutt, brødre, be for oss at Herrens ord må få fritt løp og bli holdt i ære, slik som hos dere.

Hva vil det si at Herrens ord får fritt løp og blir holdt i ære? Jeg tror ikke apostelen tenker på ytre frihet. Selv når han senere sitter i fengsel, minner han de troende i Filippi på å be om en åpen dør for Ordet. Og da tenker han åpenbart ikke på at fengselsdøren må åpnes, men han tenker på døren inn til menneskenes hjerter. Og slik er det nok også her. Han vil at brødrene i Tessalonika skal be om at Herrens ord må få fritt løp inn i hjertene hos tilhørerne, at de må ta imot det med glede og holde Guds ord i ære, akkurat slik Ordet ble tatt imot og stadig holdes i ære hos dem.

Apostelen er ikke først og fremst opptatt av å samle mennesker, å få en åpen dør i det ytre. Han er ikke så mye opptatt av Ordets ytre fremgang, som av Ordets inngang, i hjertene. Det er kvaliteten på Ordets løp apostelen er opptatt av, ikke først og fremst kvantiteten.

Og at vi må bli fridd fra vrangle og onde mennesker. For det er ikke alle som har troen.

Det er ikke ytre motstand fra hedninger og vantroens barn apostelen frykter, men han ber om å bli fridd fra mennesker som bare har troen i det ytre, men ikke i sannhet. Igjen er det Ordets inngang han er opptatt av, ikke den utvendige frihet fra vanskeligheter for sin egen del, men fra vrangle og onde mennesker. Det står egentlig van-

Det var annerledes før

Vi tenker ofte at alt var så mye bedre før i tiden. Da var det mer vekkelse og det kom flere folk til møter og stevner. Ordet virket syndenød og frelsesfryd. Forsamlings-sangen lød frisk og vitnet om hjerter i brann for misjonens store sak.

I dag er ikke situasjonen like lys. Da tenker mange at nå må det forandring til. La oss trekke folk til møtene med litt mer underholdning og aktiviteter av ulike slag. Den moderne musikken slippes til.

«Det var annerledes før, beste-far!» Det var Carl Fr. Wisløff som kom med denne setningen i en tankevekkende tale for noe år siden. Mennesket har forandret seg, må vite, nå trenger vi noe nytt! Men den erfarne misjonshøvdingen gikk i

rette med dette synet, og advarte mot å ha tro på nye virkemidler.

I dag ser vi resultatet av den moderne strategien. Det er nedslående. Stemning og latter er ikke det samme som sorg over synden og glede i Ånden over at Jesus har kjøpt meg til Gud med sitt blod. Der Ordet ikke får stå i sentrum som Ordet alene, kan en kanskje skape begeistring og hurra-kristendom. Men det er ikke det samme som hjertets halleluja og takk for syndenes forlattelse i Jesus Kristus!

La oss ikke miste troen på Guds ord som vekkelles- og gjenfødelles-middel! Bare der Kristus blir malt for hjertene som korsfestet, kommer troen alene. Uten det, blir ingenting annerledes...
Ingar Gangås

artede, upassende, det vil si slike som ikke hører hjemme i den troende forsamling. De er der, men de hører ikke hjemme der, for de har ikke troen. De er onde, for de er ikke ved troen født på ny til liv i Gud.

Det er ikke noe som er mer ødeleggende for Guds rike enn ugjenfødte mennesker i den troende forsamling. Det var nettopp hopen som fulgte Israelsfolket ut av Egypt som ble en snare for Guds folk. Fra disse kom det stadig klager og opprør mot Moses. De

hadde sitt hjerte i Egypt og var en stadig kilde til avgudsdyrkelse og kjødelighet. Det var bedre om de aldri var kommet inn i forsamlingen!

Er det slik vi tenker i dag? I dag er det mest om å gjøre å samle flest mulig innenfor bedehusets vegger og få dem til å kjenne seg hjemme der, uten tanke på hvilken innflytelse en ugjenfødt har overfor Guds sanne barn, og hva de bringer med seg inn. Her har vi sviktet stort!

→

Men Herren er trofast, han skal styrke dere og bevare dere fra det onde.

Om det skulle komme noen kjødelige mennesker til tessalonikerne og be dem vende seg til noe annet, minner apostelen dem om at Herren er trofast. Han er til å stole på, han står ved sine løfter uansett hva som vil møte dem i det ytre. Han er mektig til å styrke og bevare sine fra alt ondt, både det som er i dem og det som omgir dem.

Vi har den tillit til dere i Herren, at dere både gjør og vil fortsette å gjøre det vi pålegger dere.

Legg merke til uttrykksmåten: Vi har den tillit til dere *i Herren*. Apostelen regner ikke med mennesker, heller ikke med de helliggjorte troende i Tessalonika, men han regner med Herren og hans makt til å bevare de troende i en sann og sunn tro. Og til den sunne tro hører det også å innrette seg etter det apostoliske ord i ett og alt.

Må Herren styrke deres hjerter til å elske Gud og vente på Kristus med tålmodighet.

Der hjertene styrkes ved nåden og livssamfunnet med Herren, der skapes det også kjærlighet til Gud og tålmodighet i håpet.

Brødre, vi pålegger dere i Herren Jesu Kristi navn: Trekk dere tilbake fra enhver bror som vandrer utilbørlig og ikke etter den lære som dere mottok fra oss.

Legg merke til hvor sterk denne formaning er. Det understrekes at det er et pålegg forkynt på Herren Jesu Kristi vegne, i hans navn og med hans autoritet. Vi forstår at det er om å gjøre at denne formaning følges.

Her er det ikke tale om slike som ikke har troen. De skulle vi be om å bli fridd fullstendig fra, men her er det tale om troende brødre som ikke vandrer rett som kristne, men utilbørlig. Det er ikke tale om at de lever i synd, for det kan ingen kristen, men det er tale om brødre som i sitt overåndelige svermeri har sluttet å arbeide og derfor ligger andre mennesker til byrde. De ser kanskje på det daglige arbeidet som noe uåndelig, og som de i disse siste tider ikke kan befatte seg med. De har et høyere kall og andre viktige ting å utrette for Gud, og så resulterer det i at de ligger andre til last, mens de selv er opptatt med sin gudstjeneste.

De troende skal trekke seg tilbake fra disse, både for å ta avstand fra et slikt liv, og for at de som lever skal gå i seg selv og forstå at et slikt utilbørlig liv ikke aksepteres i den troende forsamling. Det har ingenting med gudsfrykt og åndelighet å gjøre (v. 7-11).

Jeg har til tider møtt mennesker som på en upassende måte lever på de andre troendes godhet. De betaler ikke for seg, verken om de får noen til å kjøre seg eller om de deltar på et kristent arrangement. De oppfatter det nærmest ukjærlig og lovisk å bli krevd for penger, og det virker nesten som om de tar det som en selvfølge at andre stiller opp for dem. De lever nærmest i

sin egen overåndelige verden, med sine egne lover. Enkelte av disse tror nok om seg selv at de er meget åndelige. De vil gjerne vitne og tale om Jesus, og de mener seg å ha noe å tilføre den troende forsamling. Vi kan lett tenke at det er kristelig omsorg og kjærlighet å godta slikt, men det er det ikke. Vi skal tale slike til rette, og fortelle dem at de fører vanære over Jesu navn ved å leve slik de gjør.

Slike folk påbyr og formaner vi i den Herre Jesus Kristus, at de skal arbeide i stillhet og ete sitt eget brød.

Skulle de ha fått den tanken at de var kalt til å vitne om Jesus, skal vi forkynne dem at det gjør en kristen først og fremst gjennom å være tro i sitt daglige arbeid mot sine nærmeste. Det er det hustavlene forkynner oss.

Men dere, brødre: Bli ikke trette av å gjøre det gode.

Det gode, det er ikke det jeg kan finne på som godt og noen særlige og ekstraordinære gjerninger, men det er å være tro i det daglige kall og i de hverdagslige oppgaver, i hjem, i arbeid, blant naboer og Guds folk.

Men dersom noen ikke vil adlyde vårt ord her i brevet, så merk dere hvem det er. Ha ikke samkvem med ham, for at han må gå i seg selv.

Dette gjelder jo ikke bare dette brevet, men alle formaninger i Guds ord. Er det noen i den troende forsamling som vandrer utilbørlig, det vil si ikke vandrer slik en kristen skal van-

dre, skal vi tale ham til rette. Og bøyer han seg ikke for Guds ord, skal vi merke oss hvem han er og ikke ha samkvem med ham. Det står egentlig at vi skal sette et merke på ham, det vil si at det skal gjøres kjent i forsamlingen.

Men selv om en skal trekke seg tilbake fra det fulle broderlige samkvem, skal en ikke holde ham for en fiende, men tale ham til rette som en bror. Det er altså en mildere form for brodertukt vi møter her. Hensikten er den samme som ved all brodertukt: at den det gjelder må gå i seg selv. Det er avgjørende viktig ved slik tukt, at den troende forsamling opptrer samlet og konsekvent.

Jeg tror nok at vi har sviktet mye her. Vi har ikke sagt klart i fra når noen i kristenflokken har vandret utilbørlig. Vi har skjøvet det under teppet, oversett det i en slags kristelig snillisme, til skade både for den det gjelder og for hele forsamlingen.

Må han selv, fredens Herre, gi dere fred, alltid og på alle måter!

Her tenkes det nok både på den innbyrdes freden mellom de troende og på hjertefreden hos den enkelte. Som vi forstår, er det ikke tale om fred for enhver pris og en fred som dekker over det som er galt og i ulage, men en fred som hviler på at alt er oppgjort, at alt er brakt fram i lyset og ordnet opp. I Guds rike kan det bare være fred på sannhetens grunn. All annen fred blir bare som den de falske profetene forkynner!

Herren være med dere alle!

L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Er du blant de redde?

Av Hans Edvard Wisløff

*«Men de feige (1930-overs.:
redde) og vantro og vanhellige og
morderne og horkarene og troll-
mennene og avgudsdyrkerne og
alle løgnere – deres del skal være i
sjøen som brenner med ild og
svovel. Det er den annen død.»*

Åp 21:8

Dette ordet har vi sikkert ikke stanset ved som vi skulle. Vi har kjent det som oss uvedkommende fordi vi verken hører til trollmennene, avgudsdyrkerne eller horkarene.

Men har du lagt merke til at det begynner med å nevne *de redde*? De stilles altså på samme linje som de «grove syndere».

De redde!

Hva mener Gud med det?

De redde – det er her de som er overbevist i sin samvittighet om Guds vei og vilje, men som *ikke tør* følge sin overbevisning om at det eneste rette er å overgi seg helt til

ham. De er redde for konsekvensene. Menneskenes dom gjelder mer for dem enn Guds dom. De tør ikke gjøre opp. De er redde for å heise flagg og bekjenne sin tro! De er mer redd for i øyeblikket å falle i menneskers hender enn for en dag å falle i den levende Guds hender.

Det skal mot til å følge Jesus helt. Og det mot har de ikke. Det har ingen i seg selv. Men Gud gir dem mot som kommer.

De redde! Er du blant dem? Betenk da konsekvensene.

LÆ

*Har du mot å følge Jesus,
hva det enn skal koste deg?
Har du mot når verden håner
og til motstand reiser seg?
Har du mot å bli en kristen,
og ta skrittet riktig ut?
Tør du ikke nå begynne,
å, hvor går det da til slutt?*

Lina Sandell
Sb 171:1